

† *al nostre inol·lidable amic*
ANTONI M.ª BORRELL

Estimat Antoni:

Avui, quan celebrem el desè aniversari de la teva i nostra Agrupació, et trobem a faltar. Sabem que no ets entre nosaltres, però no obstant et sentim molt aprop. Serà, sens dubte, que tu continues estimant nos de la mateixa manera que nosaltres t'estimem, i ja saps —tu ho saps ara més bé que no pas nosaltres— que l'amor, l'afecte, treu fronteres per més grans que aquestes siguin.

Doncs, sí. Avui et sentim molt aprop nostre. ¡Llàstima que no puguem donar-nos una bona encaixada de mans! De totes maneres, al Cel avui també tu penses en nosaltres. N'estem segurs. I tu, que estàs en el món dels Benaventurats, coneixes la situació dels Olímpics. No cal que jo t'expliqui res. Hi ha bastants Olímpics petits. Ja ho veus, a nosaltres, que vivim a

la terra i estem subjectes a la fatal paraula: Temps, ens fa la impressió que aquest temps passa volant.

Després de deu anys, el panorama està canviat per complet. Cada un de nosaltres, cada un dels teus amics s'ha anat situant en la vida. Le feina ens ha anat separant una mica més cada dia.

Jo, moltes vegades, he pensat, i deixa'm dir-t'ho ara, que tu vetlles constantment per cada un dels Olímpics. Quan, per exemple, aquell olímpic condueix el camió curull de peix i baixa llençat per les carreteres de La Corunya, tu et preocupes d'ell. Quan aquell altre fa un «solo» magnífic de clarinet a la Casa de la Cultura, també tu et preocupes que no es distregui. Quan un tercer entre en una botiga per a oferir els bonics jerséis de punt, tu l'animes perquè es mostri el més simpàtic possible.

Oi que és veritat això? Nosaltres, de debò, t'ho agraïm moltíssim. Des del Cel una mirada teva és tota una preveenció per a nosaltres. Per això, avui, que celebrem aquesta data important per a la nostra organització, sabem que tu estàs, també, entre nosaltres. ¡No ens deixis mai!

Amb tu vàrem viure els primers dies de la creació de «A. O.». Amb tu vàrem passar els bonics anys de la nostra adolescència. Amb tu vàrem reviure sensacions magnífiques de viatges i d'excursions. I amb tu volem viure sempre. Ja que Déu no ho ha volgut d'una manera física, sí que continues vivint d'una manera espiritual.

Rep, Antoni, el dia d'avui, una abraçada. Una abraçada de tots els Olímpics que carregats d'imperficcions —contrast terrible amb la perfecció de tots els éssers angèlics— volen estar al teu costat tota la vida.

Adéu.

Esteve Duran